

# KTO JE BOH?



## Boh ako ženich (Ozeáš 3:1-5, Zjavenie 19:6-9)

### 1) Bůh jako ženich

Obraz známý, a přece zvoucí k dávno zapomenutým, či dosud ještě neobjeveným významům a hloubkám. Pán Bůh nám vstupuje do cesty jako ženich – tedy jako muž, který je připraven přijmout do náruče svou nevěstu, kterou si vyhlédl, zamiloval si ji a touží s ní navždycky spojit celý svůj život - touží s ní splynout. To je působivé a radikální líčení. Zkusme konkrétněji domyslet, co takový obraz vlastně říká o Bohu, i o nás.

- ▲ *V jakých souvislostech prožíváte, že jste pro někoho potřební?*
- ▲ *V jakých souvislostech prožíváte, že po vás někdo touží?*
- ▲ *Prožíváte to, že po vás touží sám Bůh? Jak?*

### 2) Je-li Bůh ženich - muž, jsme my lidé nevěstou – tedy ženou

Je-li tady ženich, bývá obvykle jeho protějškem nevěsta. A je-li ženichem Bůh, bývá popravdě jako jeho nevěsta zmiňován Boží lid – původně Izrael, ale později lidstvo jako takové. Z toho plyne překvapivý závěr: Je-li Bůh ženich, je člověku ve vztahu k Bohu nějak tajemně vlastní bytostná ženskost (femininita), a to bez ohledu na naše pohlaví. Nad touto překvapivou souvislostí se blíže zamýšlí například C. S. Lewis. Veden oněmi biblickými obrazy a křesťanskou (především mystickou tradicí) uvažuje, že jako žena **jsme v první řadě Bohem dychtivě hledáni. A že jsme vyzýváni, abychom se v důvěře Bohu stále více otevírali a přijímali dar lásky.** A abychom právě z tohoto, a ne jiného daru, byli nadále živi. **Jako každá milovaná žena jsme ovšem také vyzváni k aktivní odpovědi na tento dar lásky, který před nás Bůh staví jako velikou a dobrodružnou výzvu.**

- ▲ *Co Vám brání a naopak pomáhá přijímat lásku druhých lidí/lásku Boží?*
- ▲ *K čemu Vás motivuje prožívání/vědomí Boží lásky vůči Vám?*

### 3) Bůh si zamiloval nevěrnici

Podle proroka Ozeáše si Bůh jako ženich vybírá podivnou nevěstu – kurtizánu. Setkává se se svou ženou ve chvíli, kdy pozbyla veškeré důstojnosti a její hodnota je určena prostě penězi. Ve chvíli, kdy je nevěstkou a je komukoliv na prodej jako kus dobytka, nebo nábytku. Bůh přistupuje k člověku jako k ženě, pro níž je život spíše únavné a ve skutečnosti ponižující přežívání. Ale má to jediný a dojemný důvod. Bůh si vybírá nás - nevěstku proto, aby ji vrátil, co jí původně patřilo. **Přistupuje k nám proto, aby nás vyvedl na poušť - až tam, kde jsme to opravdu my – k našemu srdci. A tam nám chce vrátit pravou lidskou tvář, tam nám chce darovat poztrácenou a rozprodanou důstojnost.**

- ▲ *Kde a komu zaprodáváte svou duši?*
- ▲ *V jakých chvílích dokážete být nejméně sami sebou?*
- ▲ *Je v takových chvílích s Vámi Bůh?*

### 4) Naše obyčejné vztahy jsou odleskem vztahu Boha a světa

Už Platón řekl, že „čas je pohybujícím se obrazem věčnosti.“ A že **všechno, co tvoří náš život v prostoru a času je obrazem toho věčného, nepomíjícího, vpravdě skutečného.** Když budeme pozorní, zjistíme, že takto je k životu a ke světu kolem nás přistupováno i v bibli. A co z toho plyne, když se vrátíme k našemu obrazu ženicha a nevěsty? Celé to velkolepé drama Vesmíru se v malém, ale přitom zásadním měřítku odehrává v našich kuchyních, pracovnách, na našich dovolených, na rodinných návštěvách u rodičů, v porodnicích, a v supermarketech... ano i v ložnicích. Manželství je víc než jen prostředek reprodukce, zažitý (nebo dokonce už přežitý) zvyk, anebo náročný, ale nutný Boží příkaz člověku. Manželství je pochroumanou, kulhající ale přece pravdivou náповědou, jak se to s námi lidmi má vůči samotnému zdroji, nebo spíš dárci života – vůči Pánu Bohu. Naše každodenní vztahy jsou tak prostorem, kde uskutečňujeme daleko víc, než se zdá na první pohled.

- ▲ *Co může pomoci tomu, abych znovu/více vnímal nadpřirozený smysl svého manželství/vztahu?*
- ▲ *Co se dozvídám o Bohu díky vztahu s mým milovaným člověkem?*